

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 17Csp/28/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7920200900
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Ďurková
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2022:7920200900.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudkyňou JUDr. Renatou Ďurkovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava, právne zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtňa 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanému: T., bytom Y., v konaní o zaplatenie 5.132,62 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 563,21 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 563,21 Eur od 21.01.2020 do zaplatenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

III. Žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu sa pôvodne podanou žalobou podanou na súd dňa 26.02.2020 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 5.132,62 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z tejto sumy od 21.01.2020 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že žalobca je bankou v zmysle ustanovenia § 2 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 17.06.2013 uzatvorená Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č.0043921192. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80%. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 2.400 Eur a bol povinný žalobcovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 80 Eur. V zmysle ustanovenia § 39 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov Banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné viesť obchodnú knihu, ktorou sa na účely toho zákona rozumie obchodná kniha podľa osobitného predpisu. Banka je povinná v zmysle zákona o bankách a opatrenia Národnej banky Slovenska zo dňa 16.1.2004 o primeranosti vlastných zdrojov financovania bánk (uverejnené v Zbierke zákonov pod číslom 36/2004 Z. z.) viesť a evidovať vybrané pozície a obchody v bankovej knihe. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok správca po skončení príslušného mesiaca vystaví a odošle klientovi informáciu z informačného systému banky („výpis z bankovej knihy“) o obratoch, ktorá obsahuje okrem iných údajov aj rozpis transakcií, rozpis všetkých poplatkov a úrokov spojených so správou a používaním kreditnej karty a čerpaním a splácaním poskytnutého úverového rámca, výšku povinnej splátky, účet, v prospech ktorého má byť povinná splátka uhradená a dátum splatnosti tejto splátky. Táto listina je vyhotovená z bankového informačného systému v súlade s Metodickým usmernením č. 7/2004 Úseku bankového dohľadu Národnej banky Slovenska. Klient automaticky potvrdzuje informáciu o obratoch, ak do 15 dní odo dňa vystavenia nedoručí správcovi písomnú reklamáciu. Reklamovanie transakcie a nedoručenie výpisu z bankovej knihy nezbavuje

klieňa povinnosti uhradiť povinnú splátku do dňa splatnosti tejto splátky uvedenej v informácii o obratoch. Dlžný zostatok je celkový debetný zostatok na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov a poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poistného plateného bankou v súvislosti s poistením. Posledný kalendárny deň v mesiaci je kartový účet zaťažovaný úrokmi vypočítanými štandardnou úrokovou sadzbou a úrokmi vypočítanými sankčnou úrokovou sadzbou, prípadne je v jeho prospech pripísaný úrok v dôsledku kreditného zostatku na kartovom účte. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok je dňom splatnosti deň, ktorý je uvedený vo výpise. Žalovaný si nespĺnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo Zmluvy, a to ani napriek viacerým výzvam zo strany žalobcu. Pred odstúpením pohľadávky žalobcu na vymáhanie žalobca vystavil ku dňu 10.01.2020 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.12.2019 obsahujúci súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku, a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady odporcu s konečným zostatkom na úhradu vo výške 5.132,62 Eur. Konečný dlh žalovaného z doposiaľ neuhradeného dlžného zostatku predstavuje sumu vo výške 5.132,62 Eur. Žalovaný si nespĺnil povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.12.2019, t.j. v lehote splatnosti do dňa 20.02.2020. Žalobcovi tak vznikol nárok na úhradu úrokov z omeškania v zákonnej výške podľa § 517 Občianskeho zákonníka v platnom znení vo výške určenej Nariadením Vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti, t.j. od 21.01.2020 do zaplatenia.

2. Žalobca k žalobe pripojil obchodné podmienky pre vydávanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných VÚB, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., výpis z pôžičkovej karty Quatro ku dňu 31.12.2019, žiadosť o aktiváciu.

3. Zmluvou o postúpení pohľadávok bola pohľadávka voči žalovanému, ktorá je predmetom tohto konania, postúpená na žalobcu. Tunajší súd uznesením č. k. 17Csp/28/2020-80 zo dňa 07.04.2020 pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu.

4. Súdu sa nepodarilo doručiť žalovanému žalobu do vlastných rúk, preto súd doručoval žalobu spolu s prílohami žalovanému zákonným spôsobom podľa § 116 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

5. Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 10.06.2021, ktorým konanie v dôsledku späťvzatia žaloby v tejto časti, o zaplatenie sumy 545,72 Eur s príslušenstvom zastavil. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal, aj keď bol žalovaný v konaní v celom rozsahu úspešný, avšak tomuto žiadne preukázateľné trovy konania nevznikli a tento si trovy konania ani neuplatnil.

6. Rozsudok súdu prvej inštancie v jeho zamietavej časti a vo výroku o trovách konania napadol včas odvolaním žalobca s odôvodnením, že konajúci súd svoje zamietavé rozhodnutie odôvodnil tým, že žalovaná pohľadávka je premlčaná podľa § 103 Občianskeho zákonníka. Žalobca s poukazaním na § 103 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka zastáva názor, že v prípade, ak sa pri premlčaní vychádza z ust. § 101 OZ, kedy premlčacia doba plynie odo dňa, kedy sa mohlo právo prvý raz vykonať, v spojení s ust. § 103 Občianskeho zákonníka, žalovaný sa dostal do omeškania so splátkou zročnou dňa 15.12.2016, na úhradu ktorej bol vyzvaný pod hrozbou zosplatnenia v predžalobnej upomienke zo dňa 1.2.2017, keďže jeho právny predchodca nemohol pristúpiť k zosplatneniu a uplatniť právo v súvislosti s vyhlásením mimoriadnej splatnosti skôr, ako po troch mesiacoch od danej splátky. Poukázal pritom na právny názor vyjadrený v zjednocujúcom stanovisku občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Košiciach v otázke začiatku plynutia premlčacej doby predčasne zosplatneného dlhu.

7. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd uznesením zo dňa 30.03.2022 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu II. a III. výroku a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd v zrušujúcom uznesení uviedol, že s názorom prijatým súdom prvej inštancie ohľadom začatia plynutia premlčacej doby v danej veci sa nestotožňuje, nakoľko uvedený názor nezohľadňuje ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k ust. § 103 Občianskeho zákonníka, keďže samotným nesplnením niektorej splátky, pokiaľ ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, nevzniká dodávateľovi možnosť uplatniť právo, t.j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky a teda jej nesplnením neplynie ani premlčacia doba. Nesúhlasil preto so záverom súdu prvej inštancie o tom, že žalobca v deň nasledujúci po dni, kedy žalovaný posledne čerpal peňažné prostriedky z účtu, t.j. dňa

21.9.2016, mohol uplatniť svoje právo. Premlčacia doba vo vzťahu k zosplatennej časti spotrebiteľského dlhu začína plynúť vždy tri mesiace po splatnosti každej z postupne omeškaných splátok. Právne posúdenie vecí súdom prvej inštancie vo vzťahu k prípadnému premlčaniu žalobcom uplatneného nároku je nesprávne, pričom po vrátení veci bude úlohou súdu prvej inštancie opätovne rozhodnúť o žalobcom uplatnenom nároku a pri skúmaní, či právo žalobcu zo spotrebiteľskej zmluvy je, resp. nie je premlčané, bude vychádzať z názoru odvolacieho súdu vysloveného v tomto zrušujúcom uznesení, t.j. že premlčacia doba začína plynúť od možnosti dodávateľa uplatniť právo (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka).

8. Súd pri svojom novom rozhodnutí vychádzal z pôvodne vykonaného dokazovania, pričom sa riadil pokynmi odvolacieho súdu uvedeného v jeho zrušujúcom uznesení vo vzťahu k prípadnému premlčaniu žalobcom uplatneného nároku.

9. Z predloženej žiadosti o aktiváciu Bankomatky Quatro súd zistil, že dňa 17.06.2013 podal žalovaný Žiadosť o aktiváciu karty, vydávanej VÚB, a.s., v spolupráci s Consumer Finance Holding, a.s. (ďalej len Žiadosť). V časti I. Žiadosti sú uvedené osobné údaje žalovaného. V časti III. Žiadosti je uvedená výška úverového rámca 2.400 Eur a štandardná mesačná splátka 80 Eur a štandardná úroková sadzba v zmysle platného cenníka 1,9% p. m./22,80% p. a.. V bode V. je uvedená priemerná hodnota RPMN 25,24%. Celkové náklady spotrebiteľa 325,62 Eur, celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je 2725,62 Eur.

10. Z predloženého výpisu z kartového účtu žalovaného vyplýva, že za obdobie od 02.07.2013 do 31.12.2019 vyčerpal žalovaný spolu sumu -8.253,12 Eur, z toho reálne poskytnuté finančné prostriedky predstavujú sumu 3.683,21 Eur (č. I. 98-99 spisu). Zvyšnú časť sumy predstavujú iba úroky a poplatky. Žalovaný za to isté obdobie uhradil spolu sumu 3.120,50 Eur.

11. Predžalobou upomienkou zo dňa 01.02.2017 spoločnosť Consumer finance holding, a.s. oznámila žalovanému, že ku dňu 01.02.2017 eviduje k jeho kreditnej karte nedoplatok na splátkach vo výške 240 Eur a zároveň ho upozornila, že ak do 08.02.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 12/2016 bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Podľa pripojenej doručky (č. I. 105 spisu) žalovaný výzvu neprevzal z dôvodu, že adresát je neznámy.

12. Listom zo dňa 04.03.2017 spoločnosť Consumer Finance Holding oznámila žalovanému, že jeho dlh z kreditnej karty sa stal splatným v celom rozsahu naraz, pričom jeho dlh predstavuje celkovú sumu vo výške 2.697,72 Eur.

13. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. V zmysle čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, únia v snahe podporiť záujmy spotrebiteľov a zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov prispieva k ochrane ich zdravia, bezpečnosti a hospodárskych záujmov spotrebiteľov, ako aj k podpore ich práva na informácie, osvetu a vytváranie združení na ochranu ich záujmov.

15. Podľa Prílohy k Občianskemu zákonníku je Smernica Rady č. 93/13 EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34) prebratá do právneho poriadku SR z právnych aktov Európskych spoločenstiev a Európskej únie.

16. Podľa článku 6 bod 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

17. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

18. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

19. Podľa § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

20. Podľa § 53 ods. 1,2,3,4 písm. k), 5 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

21. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

22. Podľa § 4 ods.6 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa ak sa zmluva medzi predávajúcim a spotrebiteľom uzatvára písomne a obsahuje ustanovenia, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ale nemohol ovplyvniť ich obsah, predávajúci je povinný zmluvné podmienky formulovať zrozumiteľne. V pochybnostiach platí výklad priaznivejší pre spotrebiteľa, ibaže súlad týchto podmienok so zákonom je predmetom kontroly orgánu dozoru.

23. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

24. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

25. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom

26. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

27. Podľa § 9 ods. 6 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.

28. Podľa § 9 ods. 9 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

29. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1.

30. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

31. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol právny vzťah, ktorý je potrebné posudzovať podľa ustanovení o spotrebiteľskom práve. Na základe uzatvorenej zmluvy bol zo strany právneho predchodcu žalobcu žalovanému poskytnutý úverový rámec, t. j. určitá dojednaná výška peňažných prostriedkov, ktoré žalovaný čerpal prostredníctvom kreditnej karty. Súd danú zmluvu posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú v zmysle citovaných ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, keď žalobca mal pri uzatváraní aj plnení zmluvy postavenie dodávateľa, pretože konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a na strane dlžníka - žalovaného vystupoval spotrebiteľ - fyzická osoba, ktorá neuzatvárala zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Zmluva bola pripravená na formulári, ktorý vopred zo strany právneho predchodcu žalobcu bol pripravený bez možnosti žalovaného meniť obsah a text uvedenej zmluvy, pričom do textu zmluvy sa dopisovali iba konkrétne údaje týkajúce sa žalovaného. Súd preto posudzoval právny vzťah medzi stranami ako spotrebiteľský a aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy. Súčasne zo strany právneho predchodcu žalobcu išlo aj o poskytnutie spotrebiteľského úveru podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

32. V prvom rade súd skúmal či nárok žalobcu nie je premlčaný a dospel k záveru, že jeho nárok uplatnený touto žalobou premlčaný nie je.

33. Ako vyplýva z citovaných zákonných ustanovení §§ 565 a 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 OZ (žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky) najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote najmenej 15 dní na uplatnenie tohto práva. Aj v tomto prípade však platí druhá veta citovaného ustanovenia § 565 OZ, t. j. že toto právo môže veriteľ použiť (len) najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

34. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru listom zo dňa 04.03.2017 (č.l. 103). Všeobecná trojročná premlčacia doba pre uplatnenie zosplatennej časti úveru v danom prípade začala plynúť 3 mesiace po dni nasledujúcom po splatnosti splátky za mesiac február 2016 (15.08.2015). K uplatneniu nároku na súde došlo dňa 17.04.2018, teda pred uplynutím premlčacej doby, preto k premlčaniu nároku nedošlo.

35. Následne súd skúmal otázku platnosti zmluvy a jej obsahu z hľadiska uvedenia všetkých obligatórnych náležitostí podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.. Súd na základe preskúmania predmetnej zmluvy zistil, že táto síce obsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, vypočítanú

na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere s tým, že obsahuje všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, avšak predmetný údaj je nesprávny, v dôsledku čoho je nutné úver poskytnutý žalobcovi zo strany právneho predchodcu žalobcu posúdiť v zmysle § 11 ods. 1 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z. ako úver bezúročný a bez poplatkov, preto žalobca nemá na zmluvné úroky a poplatky právny nárok. Súd mal v danej veci tiež preukázané, že právny predchodca žalobcu na základe žiadosti o aktiváciu pôžičkovej karty poskytol žalovanému finančné prostriedky vo výške úverového rámca 2.400 Eur vo forme platobnej karty, teda akéhosi úverového rámca, ktorý umožňoval žalovanému opakované čerpanie danej sumy. Základnou črtou revolvingového úveru je, že sa dlžníkovi poskytuje určitý úverový rámec, z ktorého môže, ale nemusí opakovane čerpať peňažné prostriedky a priebežne spláca vyčerpanú časť úverového rámca, pričom po jeho splatení (hoci aj čiastočnom) ho môže opakovane čerpať do výšky úverového limitu bez potreby uzatvárania novej zmluvy. Výška mesačnej splátky v žiadosti bola 80 Eur, označená bola štandardná mesačná splátka, výška úrokovej sadzby v zmluve uvedená nebola. Bolo tam uvedené, že štandardná úroková sadzba v zmysle platného cenníka ročne 22,80%. Teda súd v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami považoval celý úver za bezúročný a bez poplatkov. Určenie úrokovej sadzby odkazom na obchodné podmienky a cenník, teda na listiny, ktoré klient nepodpísal nebolo s nimi oboznámený je neprípustné.

36. Ďalej z obsahu žiadosti o aktiváciu pôžičkovej karty vyplýva ako to súd uviedol už vyššie, že v tejto je uvedený úverový rámec 2.400 Eur ako aj výška mesačnej splátky v sume 80 Eur, úroková sadzba 22,80% p. a. a v čl. III výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov /RPMN/, s tým, že výsledná RPMN v prípade úverového limitu 2.400 eur, mala predstavovať výšku 24,21% p.a.. V rámci predpokladov pre výpočet tam napr. uviedol poskytovateľ peňažných prostriedkov počet splátok 12. To znamená, že právny predchodca žalobcu pracoval s počtom splátok, ktoré si zrejme sám určil, pričom výška splátky prvej až predposlednej bola 200 eur a posledná bola vo výške 525,62 Eur (viac ako 2x vyššia ako predošlá), ktoré sú v protiklade s tým, čo sám právny predchodca žalobcu tvrdí v predpokladoch na výpočet RPMN (počet splátok 12 a výška každej mesačnej splátky je rovnaká). Nie je tak zrejmé, akým spôsobom sa dopracoval právny predchodca žalobcu k určeniu výšky RPMN, keďže ako už bolo vyššie uvedené, žalobca si sám určil výšku splátky ako aj počet splátok, prvá až predposledná splátka bola dokonca v inej výške ako posledná. Súd má za to, že právny predchodca žalobcu si týmto spôsobom chcel „napasovať“ RPMN. Napriek tomu, že sa jednalo o čerpanie prostredníctvom kreditnej platobnej karty, bolo povinnosťou právneho predchodcu žalobcu uzavrieť so žalovaným riadne zmluvu, z ktorej bude zrejmé, aká je ročná percentuálna miera nákladov (RPMN), pri zadaní korektných a konkrétnych údajov. RPMN je vlastne určitým indikátorom nákladovosti úveru, pričom RPMN mohla byť vypočítaná už v čase, keď bol zrejмый úverový rámec a fixná mesačná splátka. Súd zastáva názor, že aj pri revolvingovom úvere je možné a nevyhnutné RPMN vypočítať podľa počiatočných základných údajov v zmluve. Súd má za to, že spotrebiteľovi musia byť už pri podpise zmluvy poskytnuté všetky informácie, ktoré sa vzťahujú na žiadaný a poskytovaný úver. Musí teda poznať všetky informácie uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. spôsobilé ovplyvniť jeho rozhodnutie o tom, či za uvedených podmienok bude mať záujem o predmetný úver. Účel právnej úpravy vyžaduje, aby spotrebiteľ mal informáciu o skutočnej RPMN ešte pred uzavretím zmluvy.

37. Spôsob výpočtu RPMN považuje súd za nedostatočný a pre priemerne zmýšľajúceho spotrebiteľa za nezrozumiteľný. Žalobca v danom prípade mohol mať pochybnosti o RPMN. Pritom ide o podstatné údaje, ktoré najvýznamnejším spôsobom ovplyvňujú rozhodnutie spotrebiteľa pre uzatvorenie úverovej zmluvy. Pritom ide o podstatné údaje, ktoré najvýznamnejším spôsobom ovplyvňujú rozhodnutie spotrebiteľa pre uzatvorenie úverovej zmluvy. Zákon zároveň uvádza, že od spotrebiteľa nie je možné vyžadovať úroky alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve. Podľa názoru súdu právneho predchodcovi žalobcu nič nebránilo v tom, aby tieto údaje uviedol zreteľne a zrozumiteľne do textu zmluvy tak, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy mal vedomosť o tom, za akých podmienok mu je úver poskytnutý.

38. V danej súvislosti súd poukazuje aj na názor Krajského súdu v Prešove vyjadrený v odôvodnení uznesenia zo dňa 21.5.2013 sp. zn. 5Co/78/2013, cit.: „V odvolacej námietke žalobcu, že pri revolvingovom úvere nie je možné vopred určiť výšku ročnej percentuálnej miery nákladov, ako aj ďalšie údaje, závislé od výšky čerpanej výšky sumy, pretože sa v úvere v rámci poskytnutého úverového rámca čerpá na základe vôle odporcu, a tým sa menia relevantné údaje pre výpočet RPMN, odvolací súd konštatuje, že túto námietku považuje za nedôvodnú v celom rozsahu. Zo spisu nepochybne vyplýva,

že výška poskytnutého úveru bola vopred známa o čom svedčí aj tvrdenie žalobcu v odvolaní (bod II., ods. 3), že na základe uzavretej zmluvy o RÚ poskytol žalobca žalovanej revolvingový úver s úverovým rámcom vo výške 1.991,64 Eur (pôvodne dohodnutý úverový rámec vo výške 30.000,- Sk bol na základ žalovanej zo dňa 26.2.2008 navýšený o 30.000,- Sk na končenú sumu 60.000,- Sk, t.j. 1.991,64 Eur). V prípade revolvingového úveru v čase poskytnutia revolvingu sú známe všetky premenné, a teda nie je daná žiadna prekážka vypočítať ročnú percentuálnu mieru nákladov. Pri revolvingu je suma poskytovaného úveru známa, a túto v ustálenej výške poskytuje veriteľ, pretože nemôže obsahovať tvrdenie žalobcu, že pri revolvingovom úvere výšku sumy určuje spotrebiteľ svojím úkonom“.

39. Súd taktiež poukazuje na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/107/2013 zo dňa 27.3.2014, týkajúci sa obdobného prípadu. Možnosť dohody o RPMN aj v prípade revolvingového úveru konštatoval napr. aj Krajský súd v Žiline v rozhodnutí sp. zn. 5Co/60/2011 zo dňa 15.3.2011.

40. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným zmluvou označenou ako „Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro vznikol právny vzťah, ktorý je potrebné považovať za spotrebiteľský. Na základe uzatvorenej zmluvy bol zo strany právneho predchodcu žalobcu žalovanému poskytnutý úverový rámec. t. j. určitá dojednaná výška peňažných prostriedkov, ktoré žalovaný čerpal prostredníctvom kreditnej karty. Súd danú zmluvu posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú v zmysle citovaných ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, keď právny predchodca žalobcu mal pri uzatváraní aj plnení zmluvy postavenie dodávateľa, keďže konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a na strane dlžníka - žalovaného, ktorý vystupoval ako spotrebiteľ - fyzická osoba, ktorý neuzatváral zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

41. Súd mal v danej veci za preukázané, že právny predchodca žalobcu na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytol žalovanému finančné prostriedky vo výške úverového rámca 2.400 Eur vo forme platobnej karty, teda akéhosi úverového rámca, ktorý umožňoval žalovanému opakované čerpanie danej sumy. Základnou črtou revolvingového úveru je, že sa dlžníkovi poskytuje určitý úverový rámec, z ktorého môže, ale nemusí opakovane čerpať peňažné prostriedky a priebežne spláca vyčerpanú časť úverového rámca, pričom po jeho splatení (hoci aj čiastočnom) ho môže opakovane čerpať do výšky úverového limitu bez potreby uzatvárania novej zmluvy. Výška mesačnej splátky v žiadosti o aktiváciu bankomatovej karty bola 80 Eur a úverový rámec 2.400 Eur, štandardná úroková sadzba v zmysle platného cenníka ročne 22,80%. Teda súd v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami považoval celý úver za bezúročný a bez poplatkov. Určenie úrokovej sadzby odkazom na obchodné podmienky a cenník, teda na listiny, ktoré klient nepodpísal nebol s nimi oboznámený je neprípustné. V žiadosti/zmluve bola tiež uvedená RPMN 24,21%. Právny predchodca žalobcu pracoval s počtom splátok, ktoré si zrejme sám určil, pričom výška splátky prvej až predposlednej bola 200 Eur a posledná bola vo výške 525,62 Eur. Nie je zrejmé, akým spôsobom sa dopracoval právny predchodca žalobcu k určenie výšky RPMN. Podľa názoru súdu, informatívny výpočet, tak ako bol vykonaný v texte žiadosti, nespĺňa dostatočne informačnú povinnosť. Napriek tomu, že sa jednalo o čerpanie prostredníctvom kreditnej karty, bolo povinnosťou právneho predchodcu žalobcu uzavrieť so žalovaným riadne zmluvu, z ktorej by bolo zrejmé, aká je RPMN, ktorá je vlastne určitým indikátorom nákladovosti úveru. Súd zastáva názor, že aj pri revolvingovom úvere je možné a nevyhnutné RPMN vypočítať podľa počiatočných základných údajov v zmluve. Spotrebiteľovi musia byť už pri podpise zmluvy poskytnuté všetky informácie, ktoré sa vzťahujú na žiadaný a poskytovaný úver. Musí teda poznať všetky informácie

uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., spôsobilé ovplyvniť jeho rozhodnutie o tom, či za uvedených podmienok bude mať záujem o predmetný úver.

42. Súd opätovne zdôrazňuje aj napriek konštatovaniu, že v danom prípade ide o revolvingový úver, a že pri takomto type úveru nie je možné jednoznačne uviesť v čase uzatvárania zmluvy RPMN pre trvanie celého úveru. Avšak aj v takomto prípade musí byť spotrebiteľ v zmysle úpravy platnej v čase uzatvárania zmluvy o úvere v prípade, ak nemožno určiť RPMN, najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o úverovom limite, ročnej úrokovej sadzbe, poplatkoch, podmienkach, za ktorých môže byť zmluva zmenená a doplnená, ako aj o spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy. Podľa názoru súdu tieto podmienky v tejto zmluve neboli riadne splnené a preto je možné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Súd znova udáva, že zmluva o revolvingovom úvere síce obsahuje indikatívny výpočet RPMN, ale ten je uvedený takmer nečitateľným drobným písmom spolu s uvedením zložitého matematického vzorca, v dôsledku čoho možno takýto údaj považovať za nezrozumiteľný, nečitateľný, t. j. akoby ani neexistoval. Takto uvedený výpočet je ťažko čitateľný a v ktorom ani nie je ozrejmené čo znamená označenie „indikatívny výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov“. Tento indikatívny výpočet nezohľadňuje všetky relevantné zložky ovplyvňujúce RPMN, nakoľko v ňom nie sú zahrnuté jednotlivé poplatky, ktoré boli následne žalovanému účtované tak, ako to vyplýva z výpisu z bankomatovej karty, ktorý predložil žalobca (správa kartového účtu, poplatok za úverové rizikové poistenie typu A). Aj keď pri revolvingovom úvere nie je možné určiť presný počet splátok je nevyhnuté, aby spotrebiteľovi zo zmluvy jednoznačne vyplývali pravidlá vzťahujúce sa na prípadné poradie, v ktorom sa budú priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia a to aj pre prípad uplatnenia sankcií v prípade porušenia platobných povinností. Navyše súd uvádza, že v zmluve nie sú jasne a zrozumiteľne uvedené sankcie dohodnuté pre prípad porušenia povinností zo strany spotrebiteľa, ustanovenia týkajúce sa možnosti splatenia úveru pred lehotou splatnosti, spôsobu započítania splátky na istinu a úroky, spôsoby zániku záväzku, práva na odstúpenie od zmluvy. V prípade, ak by aj niektorá z týchto náležitostí v zmluve bola uvedená je absolútne nečitateľná pre drobné písmo, s obsahom ktorého mal problém sa oboznámiť aj súd. Musí byť bez akýchkoľvek pochybností ustálené, že účelom uvedenej právnej úpravy je poskytnutie ochrany spotrebiteľovi. Spotrebiteľ má byť totiž informovaný o výške úrokov z úveru a poplatkoch súvisiacich s úverom. Žalobca pritom ako dodávateľ má zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaje o výške úrokov a poplatkov a to priamo v zmluve so sankciou straty práva na úroky a poplatky. Iba takáto informácia pre spotrebiteľa prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku. Žalovaný v predmetnom prípade však túto možnosť nemal, keďže výška úrokov a poplatkov nie je uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere (porovnaj uznesenie NS SR sp.zn. 2Cdo/245/2010.)

43. Súd má v prejednávanej veci pochybnosti aj o tom, či v danom prípade došlo k platnému uzatvoreniu zmluvy, nakoľko zo spisu vyplýva, že predmetný vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným mal vzniknúť na základe žiadosti o vydanie karty Bankomatky Quatro zo dňa 17.06.2013. Touto listinou však podľa názoru súdu nemohol vzniknúť žiadny konkrétny zmluvný vzťah medzi veriteľom (pôvodným žalobcom), za ktorého konala spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. a žalovaným. V podpísanej žiadosti v časti I. žalovaný len uviedol svoje identifikačné údaje. V časti III. sa nachádzajú údaje o úverovom rámci 2.400 Eur, štandardnej mesačnej splátke 80 Eur a štandardnej úrokovej sadzbe 1,9% p.m./22,80% p. a. Tieto údaje sú zrejme dopisované bankou až pri podpisovaní žiadosti, čo je voľným okom viditeľné, keďže žalovaný vypisoval žiadosť rukou a uvedený údaj je dopisovaný technickými prostriedkami. Za banku podpísal žiadosť splnomocnený zástupca CFH v Poprade dňa 17.06.2013 a žalovaný v Trebišove dňa 12.06.2013. Z tejto listiny vôbec nie je zrejmé, za akých podmienok bol úverový rámec schválený a s akými podmienkami splatnosti. Nie je vôbec zrejmé, či a kedy prípadná akceptácia žiadosti žalovaného bola doručená veriteľovi žalovaného (§ 43c OZ). V tejto súvislosti súd poukazuje, že len vyjadrenie súhlasu s obsahom určitého návrhu má účinky prijatia tohto návrhu. Ak na základe takýchto úkonov začal žalovaný čerpať finančné prostriedky, ktoré mu banka poskytla a to výbermi bankomatovou kartou, nemožno uzavrieť, že došlo k platnému uzavretiu zmluvy o úvere, ako to tvrdí žalobca. Je zrejmé, že po prehodnotení žiadosti žalovaného bol schválený úverový rámec len v základných parametroch, bez bližšieho uvedenia ostatných zmluvných podmienok, pričom išlo o nový návrh na uzavretie novej zmluvy, ako to má na mysli ust. § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Žalobca, ani jeho právny predchodca nepreukázali ani doručenie akceptácie návrhu zmluvy, ktorú predložil žalobca, samotnému žalovanému.

Platné uzavretie zmluvy nemožno nahradiť ani vystaveným jednostranným výpisom z karty Quatro, v ktorom má byť upravená splatnosť úveru, výška splátky, účtovanie úrokov, poplatkov za výpisy. Ak na základe takýchto úkonov začal žalovaný čerpať finančné prostriedky, ktoré mu banka poskytla formou výberov bankomatovou kartou, nemožno uzavrieť, že došlo k platnému uzavretiu zmluvy o úvere, ako to tvrdí žalobca. Pokiaľ žalobca tvrdí, že prijatím a schválením zmluvy o používaní karty došlo zároveň aj k uzavretiu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty, ktorou mal byť čerpaný úver, uvedené nemôže viesť k platnému uzavretiu úverového vzťahu. Žalovaný nemohol byť v čase podpisovania žiadosti o pôžičkovú kartu podrobne oboznámený s obchodnými podmienkami banky, ktoré nie sú ani čitateľné, tak ako to súd uviedol už vyššie, pretože sú napísané mimoriadne malým písmom a v spleti spoločností - banky, spoločnosti Consumer finance Holding a.s., je len veľmi ťažké sa vyznať, kto je veriteľom a kto za koho koná. Žalobca síce tvrdí, že prijatím a schválením zmluvy o používaní karty došlo zároveň aj k uzavretiu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty, ktorou mal byť čerpaný úver, uvedené nemôže viesť k platnému uzavretiu úverového vzťahu. Nie je sporné, že žalovaný konal pri uzatváraní zmluvy ako fyzická osoba a mal postavenie spotrebiteľa v zmysle ust. § 2 písm. a) zák. č. 258/2001 Z.z.. Aj s poukazom na uvedené skutočnosti, keďže zmluva nevznikla platným spôsobom, súd by prihliadol na oslabenie práva spotrebiteľa a vyhodnotil by, že vzhľadom na mechanizmus uzatvárania zmluvy táto je neplatná, k uzavretiu písomnej zmluvy vôbec nedošlo (§ 39, § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Aj v takomto prípade, ak by súd posúdil zmluvu ako neplatnú, resp. k jej uzavretiu vôbec nedošlo, žalobcovi by patril len nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia z neplatnej zmluvy, resp. zo zmluvy, ktorá nevznikla, aj z tohto dôvodu by súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.

44. Podľa ust. § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

45. Žalovaný v prospech žalobcu uhradil sumu 3.120 Eur a reálne vyčerpal finančné prostriedky vo výške 3.683,21 Eur a teda rozdiel medzi čerpanými prostriedkami a tými, ktoré žalovaný v prospech žalobcu uhradil predstavuje sumu 563,21 Eur, preto súd zaviazal žalovaného na úhradu tejto sumy a v prevyšujúcej časti žalobu nad túto sumu zamietol.

46. Žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dostal do omeškania, preto ho súd zaviazal zaplatiť aj úrok z omeškania, ktorý bol vyčíslený v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s Nariadením a to vo výške 5% ročne zo sumy 563,21 Eur od 21.01.2020 do zaplatenia a to v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

47. O trovách konania súd rozhodol podľa týchto ustanovení:

Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Žalobca zobral žalobu v časti o zaplatenie sumy 545,72 Eur späť, čo je potrebné považovať na neúspech žalobcu. V tejto časti je prvý rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 10.06.2021 právoplatný. Žalobca ďalej požadoval zaplatenie sumy 4.586,90 Eur a bol úspešný do sumy 563,21 Eur, pričom v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol. Z uvedeného je zrejmé, že v konaní bol úspešný žalovaný v percentuálnom vyjadrení 89% a žalobca v rozsahu 11%, pričom po odpočítaní neúspechu žalovaného od jeho úspechu tomuto vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 89%. Súd však o trovách konania rozhodol takí, že žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko tomuto zo spisu žiadne preukázateľné trovy nevznikli a tento si ani žiadne trovy konania v konaní neuplatnil.

48. Rozsudok bol vypracovaný v predĺženej lehote podľa § 223 ods. 3 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia odvolanie na Okresný súd Trebišov (§ 362 ods.1 CSP).

Podľa ust. §-u 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. §-u 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. §-u 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v ods. 1, ak táto vada má vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.